

[Petra Petersen.]

fortvivlende. I „Social-Demokraten“ for i dag er der et opråb, underskrevet af biskop Fuglsang-Damgaard og ni velgørende institutioner. I opråbet står der bl. a. — jeg beder om tilladelse til at citere —:

„Vi må ikke glemme, at der er mange mennesker herhjemme, der har det forfærdelig svært i denne tid. De fryser, de mangler det nødvendigeste tøj. Der kan berettes alvorlige ting om børn, der må sendes i skole uden varmt vintertøj og med hullet fodtøj, om fattige mennesker, der bor i kolde sommerhuse, hvor de mangler det nødvendigeste sengetøj. Der skabes derved mange bekymringer i fattige hjem og avles bitterhed.“

Sådan står der i det opråb, der i dag findes i „Social-Demokraten“, og hvis det var helt ved siden af, ville jeg tro, at det ikke var blevet optaget. Jeg tvivler ikke om, at biskop Fuglsang-Damgaard har ret. Der avles i denne tid megen bitterhed mod dem, der selv har deres på det tørre, men som ikke har vilje til at være med til at skabe tålelige levevilkår for store dele af befolkningen.

Jeg vil rette en indtrængende appel til rigsdagens medlemmer, og jeg vil rette den specielt til kvinderne. Selvom dette lovforslag efter min mening ikke har fået den tilslutning fra kvindernes side, det fortjener, vil jeg alligevel rette en appel til disse kvinder og sige til dem: vi har et ansvar overfor de 11 000 kvinder, der hvert år går til kvaksalvere, lader sig mishandle og ødelægge måske for livstid. Tror man, at alle disse mange ulykkelige kvinder gør det, fordi de er tilhængere af lovløshed, eller fordi de ikke vil have børn? Nej, langt den største part gør det, fordi de ikke har økonomiske forudsætninger for at gennemføre et svangerskab, fordi et barns fødsel vil lægge så store økonomiske byrder på hjemmet, at det ikke kan bære dem.

Jeg vil sige til kvinderne her i denne sal og i det andet høje ting: lad os nu som kvinder stå sammen om dette lovforslag, lad os lægge al vor kraft i at komme mødrene til hjælp. Ingen af de lovforslag eller de forbedringer af socialloven, der er gennemført, har den betydning for mødre og børn, som denne lov vil få. Der er ikke gennemført love, der gør dette lovforslag overflødigt. Ingen love giver de ubemidlede kvinder økonomisk støtte ved fødsel, ingen sikrer dem gratis hushjælp, ingen beskytter dem mod opsigelse fra deres arbejdsplads, og ingen sikrer svangerskabshvile til alle udearbejdende.

De tusinder af kvinder, der ser hen til

dette lovforslags vedtagelse, følger spændt, hvad rigsdagens kvinder siger. Vore hospitaller, vore læger vil blive aflastet, hvis vi gennemfører dette lovforslag. Mødrehjælpsinstitutionerne ønsker det gennemført, og ingen kender vel som de trangen til hjælp.

Befolkningen må vel også snart være ked af kommissioner. Vi nedsætter den ene kommission efter den anden, der afgives tykke betænkninger, og der sker ingenting. Man nedsatte i sin tid befolkningskommissionen, som udarbejdede en betænkning og et forslag, der tog sigte på at komme alle disse farlige aborter til livs og hjælpe kvinderne til at gennemføre deres svangerskab. Ingen har nogensinde kunne fremføre en berettiget kritik mod dette lovforslag. Mit parti har, som det også er sagt her i dag, gentagne gange fremsat det her i tinget, uden at nogen direkte har kunnet tage afstand fra lovforslaget eller turdet sige, at det var overflødigt. Kun eet har rigsdagens partier været enige om: at det var for dyrt. Det kan og det må ikke være det afgørende. Gennemførelsen af dette lovforslags bestemmelser er, som også den højtærede socialminister har sagt det, anslået til at ville koste omkring 30 mill. kr., og det er ikke noget stort beløb.

Det er rigtigt, at ministeren her har henvist til forskellige love, hvorigennem der er sket forbedringer. Den bedste er vel den lov om mælkehjælp, der blev gennemført, men ingen af de love, der er gennemført, og ingen af de forbedringer, der er sket, betyder en virkelig forsorg for mødre og børn. Ingen af dem har kunnet dæmme op for det stadigt tiltagende antal aborter. Mødrehjælpsinstitutionernes leder, fru Vera Skalts, har gentagne gange erklæret, at kun en moderskabsydelse kan dæmme op for det tiltagende antal aborter.

Den højtærede socialminister talte også om husmoderafløsning. Selvom den lov om husmoderafløsning, der blev vedtaget, var en forbedring, giver den jo ikke gratis hjælp, og den er heller ikke gennemført i alle kommuner. Den højtærede socialminister ved udmærket godt, at der findes mange, mange kommuner, hvor der slet ikke er gennemført husmoderafløsning.

Den højtærede minister henviste også til, at man i øjeblikket arbejder med loven om arbejderbeskyttelse, og sagde, at loven vil blive udvidet således, at kvinder kan få dagpenge og svangerskabshvile og også sikkerhed mod afskædigelse. Ja, men loven er jo slet ikke vedtaget. Da vi i sin tid havde lovforslaget om mødrehjælpsinstitutioner til behandling, stillede jeg forslag om, at man i denne lov skulle indføre en bestemmelse